

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 29/10/2021

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4**

Αριθμός απόφασης: 3803

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604526
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170) όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε)».
- γ. Την ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Εγκύκλιο της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.).
- δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), καθώς και της υπ' αριθμ. Α 1273/2020 Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 5597/21-12-2020).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με αριθμό πρωτοκόλλου/15-02-2021 ενδικοφανή προσφυγή του του, Α.Φ.Μ. κατοίκου με εγκατάσταση επί της οδού αρ....., κατά της με αριθμό/2020 οριστικής πράξης διορθωτικού

προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών φορολογικής περιόδου 01/01/2013 - 31/12/2013, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση άλλως η τροποποίηση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με αριθμό πρωτοκόλλου/15-02-2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του, Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Κατόπιν της υπ' αριθμ./...../2019 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε Αττικής, η οποία αντικαταστάθηκε με την/...../2019, διενεργήθηκε έλεγχος Εφαρμογής διατάξεων του ΠΔ.186/92 του Ν.4093/2012 (Κ.Φ.Α.Σ.), του Ν. 4308/2014 και του Ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) χρήσεων 2012-2017 στον προσφεύγοντα και συντάχθηκε η με ημερομηνία θεώρησης 21-10-2019 έκθεση ελέγχου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε Αττικής, σύμφωνα με το πόρισμα της οποίας διαπιστώθηκε μη έκδοση και ανακριβή έκδοση φορολογικών στοιχείων εσόδων, μέσω καταθέσεων σε τραπεζικούς λογαριασμούς, για τα έτη 2012, 2013 και 2017.

Συνέπεια της ανωτέρω έκθεσης ελέγχου εκδόθηκαν οι κάτωθι πράξεις:

1) Η με αριθμό/2019 πράξη επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, έτους 2012 με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα πρόστιμο άρθρου 7 παρ.3-5 του ν.4337/2015 ποσού 44.515,64 €, διότι από την επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών του, και από το βιβλίο εσόδων του, διαπιστώθηκε ότι σε τέσσερις (4) περιπτώσεις ονομαστικών πιστώσεων που αφορούσαν την δραστηριότητα του, δεν εκδόθηκαν ισάριθμα φορολογικά στοιχεία εσόδου,

2) Η με αριθμό/2019 πράξη επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, έτους 2013, με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα πρόστιμο του άρθρου 7 παρ.3-5 του ν.4337/2015 ποσού 4.143,00 € διότι από την επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών του και από το βιβλίο εσόδων του διαπιστώθηκε ότι: α) σε δύο (2) περιπτώσεις ονομαστικών πιστώσεων που αφορούσαν την δραστηριότητα του δεν εκδόθηκαν ισάριθμα φορολογικά στοιχεία εσόδου και β) εκδόθηκε ανακριβώς ένα (1) φορολογικό στοιχείο εσόδου.

3) Η με αριθμό/2019 πράξη επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, έτους 2017, με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα πρόστιμο άρθρου 58^Α παρ.1 ν.4174/2013 ποσού 578,25 €, διότι από την επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών του και από το βιβλίο εσόδων του, διαπιστώθηκε ότι: 1) σε μία (1) περίπτωση ονομαστικών πιστώσεων που

αφορά την δραστηριότητά του δεν εκδόθηκε φορολογικό στοιχείο εσόδου και 2) εκδόθηκαν ανακριβώς τρία (3) φορολογικά στοιχεία εσόδου για την παροχή υπηρεσιών σε τρεις περιπτώσεις.

Ο προσφεύγων με την με αριθ. πρωτ...../10-01-2020 ενδικοφανή προσφυγή στράφηκε κατά των ως άνω τριών (3) πράξεων και η Υπηρεσία μας με την με αριθμό 888/2020 απόφαση έκανε δεκτή εν μέρει την ως άνω ενδικοφανή προσφυγή και συγκεκριμένα, ακύρωσε την με αριθμό/2019 πράξη επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, έτους 2012 λόγω παραγραφής και επικύρωσε την με αριθμό/2019 πράξη επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, έτους 2013 και την με αριθμό/2019 πράξη επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, έτους 2017.

Εν συνεχεία, με την με αριθμό/2020 εντολή ελέγχου του προϊσταμένου της ΔΟΥ Δ' Αθηνών διενεργήθηκε μερικός έλεγχος στον προσφεύγοντα, και συντάχθηκαν οι κάτωθι εκθέσεις ελέγχου:

1) Η με ημερομηνία θεώρησης 29-12-2020 έκθεση ελέγχου βάσει των ν.2238/1994, ν.4172/2013 & της Α.1413/2019 της ΔΟΥ Δ' Αθηνών. Συνέπεια της ανωτέρω έκθεσης ελέγχου εκδόθηκαν: α) η με αριθμό/2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών οικ. έτους 2014 με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα, για τη φορολογική περίοδο 01/01/2013 - 31/12/2013, διαφορά φόρου ποσού 5.319,28 € πλέον προστίμου άρθρου 72 ν.4174/2013 ποσού 5.921,42 €, πλέον εισφορά αλληλεγγύης ποσού 652,73 €, ήτοι συνολικό ποσό 11.893,43 € και β) η με αριθμό/2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών φορολογικού έτους 2017, με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα, για τη φορολογική περίοδο 01/01/2017 - 31/12/2017, διαφορά φόρου ποσού 1.397,42 € πλέον προστίμου άρθρου 58 ν.4174/2013 ποσού 698,71 €, πλέον ειδικής εισφορά αλληλεγγύης ποσού 433,60 €, ήτοι συνολικό ποσό 2.529,73 €. Ο έλεγχος με τις ως άνω πράξεις καταλόγισε φόρο εισοδήματος για το οικ. έτος 2014 και για το φορολογικό έτος 2017, βάση της διαπίστωσης ότι ο προσφεύγων δεν είχε εκδώσει φορολογικά στοιχεία για το οικ. έτος 2014 ποσού 16.318,33 € και για το φορολογικό έτος 2017 ποσού 4.818,70 €.

2) Η με ημερομηνία θεώρησης 29-12-2020 έκθεση ελέγχου βάσει του ν.2859/2000, & της Α.1413/2019 της ΔΟΥ Δ' Αθηνών. Συνέπεια της ανωτέρω έκθεσης ελέγχου εκδόθηκαν: α) η με αριθμό/2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα, για τη φορολογική περίοδο 01/01/2013 - 31/12/2013, ΦΠΑ ποσού 3.753,22 €, πλέον πρόστιμο αρθ.49 ν.4509/2017 ποσού 4.178,08 €, ήτοι συνολικού ποσού 7.931,30 € και β) η/2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ/επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα, για τη φορολογική περίοδο 01/01/2017 - 31/12/2017, ΦΠΑ ποσού 1.156,49 €, πλέον πρόστιμο αρθ.58 ν.4174/2013 ποσού 578,24 €, ήτοι συνολικού ποσού 1.734,73 €. Ο έλεγχος με τις ως άνω πράξεις καταλόγισε ΦΠΑ, βάση της διαπίστωσης ότι ο προσφεύγων δεν είχε εκδώσει φορολογικά στοιχεία για το οικ. έτος 2014 ποσού 16.318,33 € και για το φορολογικό έτος 2017 ποσού 4.818,70 €.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά:

α) να συσχετισθεί και συνεξεταστεί η παρούσα ενδικοφανής προσφυγή με τις σχετικές ενδικοφανείς προσφυγές του, κατά των συναφών με αριθμούς/29.12.2020,/29.12.2020,

...../29.12.2020 και/29.12.2020 πράξεων οριστικού διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. και φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 και φορολογικού έτους 2017, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, που εκδόθηκαν στο πλαίσιο του ίδιου φορολογικού ελέγχου,

β) να ακυρωθεί και εξαφανισθεί, άλλως να μεταρρυθμιστεί η προσβαλλόμενη πράξη,

γ) να γίνει δεκτό ότι ειδικά για τη χρήση 2013 συντρέχει παραγραφή,

δ) να του επιστραφεί εντόκως, ως αχρεώστητα καταβληθέν, κάθε σχετικό με την προσβαλλόμενη πράξη ποσό και

ε) να κληθεί να αναπτύξει τους ως άνω ισχυρισμούς του ενώπιον της Υπηρεσία μας και ιδίως να παρουσιάσει το σύνολο του αποδεικτικού υλικού που έχει κατατεθεί καθώς και κάθε νέου, οψιγενούς αποδεικτικού στοιχείου τυχόν καταφέρει να συλλέξει, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

Πρώτος προβαλλόμενος λόγος:

Ο αντίθετος στον Νόμο και το Σύνταγμα ενδικοφανής χαρακτήρας του άρθρου 63 του ν. 4174/2013.

Δεύτερος προβαλλόμενος λόγος:

Η ανυπαρξία της παράβασης και συγκεκριμένα δεν υπέπεσε στις παραβάσεις που του καταλογίζονται, όλους δε τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς του φορολογικού ελέγχου αρνείται και αντικρούει ως νόμω αβάσιμους, ουσία ανακριβείς και ως στερούμενους νόμιμης αιτιολογίας.

Τρίτος προβαλλόμενος λόγος:

Η παραγραφή της δυνατότητας του ελληνικού δημοσίου να εκδώσει και να του κοινοποιήσει την προσβαλλόμενη πράξη διότι για την χρήση 2013, που αφορά την προσβαλλόμενη πράξη, η δυνατότητα του ελληνικού δημοσίου για τη διενέργεια φορολογικού ελέγχου και τον καταλογισμό φόρου εισοδήματος έληξε στις 31/12/2019. Στην σελίδα 4 του με αριθμ. πρωτ./2020 σημειώματος διαπιστώσεων ελέγχου αναφέρεται ότι το έτος 2013 έχει παραγραφεί. Η απόφαση Α.1413/2019 βάση της οποία διενεργήθηκε ο έλεγχος, ουδόλως δύναται να τύχει εφαρμογής επί υποθέσεων όπου το πόρισμα της φορολογικής αρχής περί μη έκδοσης/ανακριβούς έκδοσης φορολογικών στοιχείων διαπιστώνεται κατά τη διενέργεια μερικού φορολογικού ελέγχου γραφείου και αφορά παλαιότερες διαχειριστικές χρήσεις.

Ο ισχυρισμός του ελέγχου περί εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση της περ. γ' της παρ.2 του άρθρου 36 ν.4174/2013 στην οποία προβλέπεται ότι σε περίπτωση που ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή ένδικο βοήθημα ή μέσο, παρατείνεται για περίοδο ενός έτους μετά την έκδοση της απόφασης επί της ενδικοφανούς προσφυγής ή την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης ο χρόνος παραγραφής, είναι άστοχος διότι κατά ρητή διατύπωση της οικείας διάταξης η εν λόγω παράταση ενός έτους αφορά αποκλειστικά και μόνο το ζήτημα που αποτέλεσε αντικείμενο της ενδικοφανούς προσφυγής, ήτοι εν προκειμένω την ορθή επιβολή προστίμου επί των διαπιστωθεισών παραβάσεων και όχι την ερειδόμενη σε άλλες διατάξεις νόμου, επιβολή ΦΠΑ.

Προς επίρρωση των ισχυρισμών του επικαλείται τις με αριθμό 1738/2017, 172/2018, 403/2018 & 1348/2020 ΣΤΕ.

Τέταρτος προβαλλόμενος λόγος:

Κατά παράβαση του άρθρου 14 του Ν.4174/2013 και της ΠΟΛ.1073/2018 εκδόθηκε και του κοινοποιήθηκε η προσβαλλόμενη πράξη χωρίς προηγούμενη έκδοση και κοινοποίηση σε αυτόν αιτήματος παροχής πληροφοριών, με συνέπεια να παραβιαστεί το δικαίωμά του για προηγούμενη ακρόαση.

Πέμπτος προβαλλόμενος λόγος:

Επικουρικά, ως προς τις ελεγχόμενες τραπεζικές πιστωτικές κινήσεις της ελεγχόμενης διαχειριστικής χρήσης 2013, της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» και συγκεκριμένα το ποσό των 10.453,45 € αντιστοιχεί σε προκαταβολή έναντι μελλοντικής αμοιβής την οποία έλαβε από την ως άνω εταιρεία. Η λογιστική μεταφορά του συγκεκριμένου υπολοίπου ποσού 10.453,45 ευρώ οφείλεται στο γεγονός ότι τα έργα και οι επιμέρους εργασίες για τα οποία είχαν δοθεί, σταδιακά και εντός του 2013, στον προσφεύγοντα τα συγκεκριμένα επιμέρους ποσά από την εν λόγω εταιρεία δεν έχουν τελικά πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα από τον ίδιο, με αποτέλεσμα το συγκεκριμένο χρεωστικό υπόλοιπο ποσού 10.453,45 ευρώ να συνιστά μεταφερόμενο, λογιστικά, υπόλοιπο. Η φορολογική αρχή απαίτησε από τον ίδιο την προσκόμιση εγγράφων, ήτοι την σύμβαση με την ως άνω εταιρεία, τα οποία όμως κατά πάγια συναλλακτική πρακτική δεν συντάσσονται.

Έκτος προβαλλόμενος λόγος:

Επικουρικά, ως προς την ελεγχόμενη τραπεζική πιστωτική κίνηση από το και συγκεκριμένα είναι σύζυγος της, η οποία του είχε αναθέσει, κατά την κρινόμενη περίοδο, μελέτη για την αναθεώρηση οικοδομικής άδειας και στο πλαίσιο της εν λόγω ανάθεσης εκδόθηκαν οι με αριθμούς/2013 και/2014 Αποδείξεις Παροχής Υπηρεσιών. Η κατά την εντολή του εμβάσματος, προφανώς για κάποιο λόγο διαχειριστικό, κατέγραψε στην αιτιολογία πίστωσης το όνομα του συζύγου της.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 11 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϋσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί. Όπου σε κείμενες διατάξεις ουσιαστικού φορολογικού δικαίου, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβλέπεται προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου, πράξεις προσδιορισμού φόρου τελών, εισφορών, πράξεις επιβολής προστίμων και κάθε άλλη συναφή πράξη, η παραγραφή διακόπτεται με την έκδοσή τους»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84 παρ. 1 του Ν. 2238/1994 ορίζεται ότι «Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.»

Επειδή, με το άρθρο 84 παρ. 4 του ν.2238/94 ορίζεται ότι: «Το δικαίωμα του Δημοσίου για ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκηση του, έστω και κατά ένα μέρος οφείλεται ...β) σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ 2 του άρθρου 68 ν.2238/94, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου. Όταν τα συμπληρωματικά στοιχεία περιέρχονται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας το τελευταίο έτος της παραγραφής, ο χρόνος αυτής παρατείνεται

για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος».

Επειδή, με την παρ. 2 του άρθρου 68 του ν. 2238/1994 ορίζεται ότι: «Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή. Στις πιο πάνω περιπτώσεις το νέο φύλλο ελέγχου εκδίδεται για το άθροισμα του εισοδήματος που προκύπτει από το προηγούμενο φύλλο ελέγχου, καθώς και αυτού που εξακριβώθηκε με βάση τα πιο πάνω στοιχεία...».

Επειδή, με το άρθρο 72 παρ. 6 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Για φορολογικές χρήσεις, περιόδους, υποθέσεις ή υποχρεώσεις για τις οποίες έως την 31.12.2013 έχουν εκδοθεί οριστικά φύλλα ελέγχου ή οριστικές πράξεις προσδιορισμού ή καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου, τέλους ή εισφοράς ή εκκαθαριστικά σημειώματα ή οποιαδήποτε άλλη συναφής πράξη, ως νέο στοιχείο, κατά την έννοια του άρθρου 25 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, θεωρείται οποιοδήποτε στοιχείο δεν τελούσε σε γνώση της αρμόδιας για τον τακτικό (οριστικό) έλεγχο φορολογικής αρχής, κατά το χρόνο διενέργειάς του».

Επειδή, με την ΠΟΛ. 1191/2017 κοινοποιείται η υπ' αριθ. 265/2017 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. με την οποία έγινε δεκτό ότι: «η ανακρίβεια της δήλωσης μπορεί να διαπιστώνεται με βάση τα περιερχόμενα στην φορολογική αρχή στοιχεία και πληροφορίες από το φορολογούμενο ή τρίτα πρόσωπα ή άλλες δημόσιες αρχές ή στο πλαίσιο διενεργηθέντος φορολογικού ελέγχου. Η ανακρίβεια της δηλώσεως στην περίπτωση αυτή προκύπτει από συμπληρωματικά στοιχεία και, επομένως, η δυνατότητα εκδόσεως φύλλου ελέγχου (αρχικού ή συμπληρωματικού) με βάση συμπληρωματικά στοιχεία, τα οποία εφόσον περιέρχονται στη φορολογική αρχή μετά την προθεσμία της πενταετούς παραγραφής, εμπίπτει στην περίπτωση α' του άρθρου 62§2 του ΚΦΕ, πλην, όμως, καίτοι η περίπτωση αυτή φαίνεται στο νόμο ως αυτοτελής και διακεκριμένη από την περίπτωση β' του άρθρου 62§2 του ίδιου Κώδικα (ανακρίβεια της δηλώσεως), κατ' ουσίαν οι δύο αυτές περιπτώσεις νομοθετικής παρεκτάσεως του χρόνου παραγραφής σε δεκαετία, είναι εμφανές ότι αλληλοκαλύπτονται σε υποθέσεις ανακρίβειας της υποβληθείσας δηλώσεως, δεδομένου ότι τα στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξη μη δηλωθέντος εισοδήματος και περιέρχονται μετά την πενταετία σε γνώση της φορολογικής αρχής τεκμηριώνουν, κατ' αρχήν, και την (αντικειμενική) ανακρίβεια της υποβληθείσας δηλώσεως (πρβλ ΣτΕ 2934, 2935/2017, σκέψη 14). Επομένως, η έκδοση φύλλου ελέγχου (αρχικού ή συμπληρωματικού) με βάση συμπληρωματικά στοιχεία πρέπει να αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο της ερμηνείας και εφαρμογής της διατάξεως της περιπτώσεως α' του άρθρου 68§2 του ΚΦΕ, διότι η αντιμετώπισή της με βάση τη διάταξη περί ανακρίβειας της δηλώσεως θα καθιστούσε χωρίς αντικείμενο τη διάταξη για τα συμπληρωματικά στοιχεία, είναι δε εντελώς διάφορο το ζήτημα των συνεπειών της ανακρίβειας της δηλώσεως, οι οποίες υφίστανται και στην περίπτωση της διαπιστώσεώς της από συμπληρωματικά στοιχεία».

Επειδή, με την ΠΟΛ. 1194/2017 παρασχέθηκαν διευκρινήσεις για την αντιμετώπιση εκκρεμών υποθέσεων ελέγχων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της περ. α' της παρ. 2 του άρθ. 68 του Ν.2238/1994 περί συμπληρωματικών στοιχείων και διευκρινίζεται ότι: «1. Με την πρόσφατη νομολογία του ΣτΕ (ΣτΕ 2934/2017 και 2935/2017) κρίθηκε ότι, κατά την έννοια των διατάξεων της περ. α' της παρ. 2 του άρθ. 68 του Ν.2238/1994 (ΚΦΕ) επιτρέπεται η έκδοση πράξης καταλογισμού φόρου και πρόσθετου φόρου εντός δεκαετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης, εάν περιέλθουν σε γνώση της Φορολογικής

Διοίκησης συμπληρωματικά στοιχεία, δηλαδή στοιχεία αποδεικτικά της ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος, τα οποία δικαιολογημένα δεν είχε υπόψη της η φορολογική αρχή κατά την προβλεπόμενη στην παρ. 1 του άρθ. 84 του ιδίου νόμου πενταετία. Συνεπώς, δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία εκείνα τα οποία είτε είχαν περιέλθει σε γνώση της φορολογικής αρχής εντός της ανωτέρω πενταετίας και αγνοήθηκαν ή δεν ελήφθησαν προσηκόντως υπόψη από αυτήν, είτε η φορολογική αρχή όφειλε να έχει λάβει γνώση τους, εντός της ίδιας πενταετίας, εάν είχε επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια, ήτοι εάν είχε λάβει τα προσήκοντα μέτρα ελέγχου και έρευνας, που προβλέπονται στο νόμο...».

Επειδή, με την απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 2934/2017 έγιναν δεκτά τα ακόλουθα: 10. ... η εξέταση της ακρίβειας των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος με βάση το υπόλοιπο και τις κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών του φορολογούμενου στην ημεδαπή αποτελεί βασικό εργαλείο και τακτικό μέσο που έχει στο νόμιμο οπλοστάσιό του ο φορολογικός έλεγχος, εδώ και πολλά χρόνια και το οποίο οφείλει να αξιοποιεί συστηματικά για την αποτελεσματική εκπλήρωση του έργου του, δεδομένου, άλλωστε, ότι η χρήση του όχι μόνο προβλέπεται ειδικώς στο νόμο αλλά και διευκολύνεται σημαντικά, στη σύγχρονη εποχή, από την τεχνολογία, τις δυνατότητες τις οποίες υποχρεούται να αξιοποιεί η φορολογική Διοίκηση, προς εξυπηρέτηση της ταχύτητας, της ακρίβειας, της αξιοπιστίας και της αποτελεσματικότητας των ελέγχων της (πρβλ. Ολομ. ΣτΕ 1738/2017, σκέψη 6 και Ολομ. ΣτΕ 2649/2017, σκέψη 33), σύμφωνα και με την αρχή ότι τα τεχνολογικά μέσα της Διοίκησης πρέπει να εξελίσσονται και να προσαρμόζονται ευλόγως, ώστε να εξυπηρετούν τις ανάγκες της ορθής και αποτελεσματικής εφαρμογής της φορολογικής νομοθεσίας και όχι η τελευταία να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται ενόψει των περιορισμών που προκύπτουν από τις υφιστάμενες τεχνικές ρυθμίσεις και δυνατότητες των ηλεκτρονικών συστημάτων της φορολογικής Διοίκησης (πρβλ. ΣτΕ 1445/2016 επταμ., σκέψη 8) ή από τις τυχόν ανεπάρκειες και ελλείψεις στην οργάνωση, στελέχωση και λειτουργία των ελεγκτικών μηχανισμών της. Συναφώς, σημειώνεται ότι η φορολογική Διοίκηση, ανταποκρινόμενη στην ως άνω υποχρέωσή της, έχει ήδη αναπτύξει και θέσει σε λειτουργία ειδικό λογισμικό διασταύρωσης της ακρίβειας των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος με τα στοιχεία των τραπεζικών λογαριασμών στην ημεδαπή των ελεγχόμενων φορολογούμενων. 12. ... μεταξύ των βασικών και τακτικών μέσων του φορολογικού ελέγχου της ακρίβειας των δηλώσεων εισοδήματος, ο οποίος, κατά τα προεκτεθέντα, πρέπει να διενεργείται, κατ' αρχήν, εντός της προβλεπόμενης στο ανωτέρω άρθρο 84 παρ. 1 πενταετίας, είναι και η εξέταση του υπόλοιπου και των κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών του φορολογούμενου στην ημεδαπή. Τούτων έπεται ότι στοιχεία για το υπόλοιπο ή/και τις κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών του φορολογούμενου στην ημεδαπή δεν αποτελούν «συμπληρωματικά στοιχεία», ικανά να δικαιολογήσουν (ενόψει και των επιταγών της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας) την επιμήκυνση της (κατ' αρχήν οριζόμενης, πενταετούς) προθεσμίας παραγραφής, σύμφωνα με το άρθρο 84 παρ. 4 περιπτ. β, σε συνδυασμό με το άρθρο 68 παρ. 2 περιπτ. α του ΚΦΕ. Πράγματι, αν θεωρηθεί ότι στοιχεία για το υπόλοιπο ή/και τις κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών στην ημεδαπή μπορούν να αποτελούν «συμπληρωματικά στοιχεία», ο κανόνας της πενταετούς παραγραφής δεν θα είχε κατ' ουσίαν πεδίο εφαρμογής και η εμφανιζόμενη ως παρέκκλιση δεκαετής παραγραφής θα καθίστατο ο κανόνας, δεδομένου ότι, αν όχι το σύνολο των φορολογουμένων, εν πάση περιπτώσει, η συντριπτική πλειοψηφία αυτών τηρούσε ήδη από πολλών ετών και εξακολουθεί να τηρεί τραπεζικούς λογαριασμούς, χωρίς τους οποίους, άλλωστε, δεν είναι πλέον δυνατή η πραγματοποίηση μεγάλου πλήθους συναλλαγών.»

Επειδή, με την απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1738/2017 κρίθηκε οριστικά, το ζήτημα της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή φόρων και το πότε μπορεί να παραταθεί νομοθετικά το δικαίωμά του αυτό, ώστε να είναι συνταγματικά επιτρεπτό.

Η ολομέλεια του ΣτΕ με την απόφασή της αυτή έκρινε βασιζόμενη στα απορρέοντα από την αρχή του κράτους δικαίου, την αρχή της ασφάλειας δικαίου και στηριζόμενη στο άρθρο 78 του Συντάγματος, ότι: «1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους στις οποίες αναφέρεται ο φόρος... 2. Φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που επεκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε». Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ερμηνευομένων ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων ως προς τις πηγάζουσες από την αρχή της ασφάλειας δικαίου απαιτήσεις, η πρόβλεψη στο νόμο ότι με την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος παραγράφεται η αξίωση του Δημοσίου για τη βεβαίωση και επιβολή συγκεκριμένου φόρου συνιστά ουσιαστικό στοιχείο της οικείας φορολογικής ενοχής κατά την παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου 78 (ΣτΕ Ολ. 3174/2014).

Ως ουσιαστικό δε στοιχείο της φορολογικής ενοχής, η διάρκεια της παραγραφής πρέπει να καθορίζεται εκ των προτέρων, ενώ μεταβολή της με την πρόβλεψη επιμηκύνσεως είναι δυνατή μόνον υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου 78 του Συντάγματος, δηλαδή με διάταξη θεσπιζόμενη το αργότερο το έτος, που έπεται εκείνου, στο οποίο ανάγεται η φορολογική υποχρέωση. Κατά συνέπεια, διάταξη νόμου περί παρατάσεως χρόνου παραγραφής φορολογικών αξιώσεων, οι οποίες ανάγονται σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους, είναι ανίσχυρη, ως αντικείμενη στην απορρέουσα από την αρχή του κράτους δικαίου αρχή της ασφάλειας δικαίου και στις εξειδικεύουσες αυτήν ειδικώς στο φορολογικό δίκαιο ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, για τον λόγο ότι θα τροποποιούσε κατά τον τρόπο αυτό αναδρομικά εις βάρος των φορολογουμένων το νομοθετικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο στον οποίο ανάγονται οι φορολογικές τους υποχρεώσεις όσον αφορά ουσιαστικό στοιχείο των εν λόγω υποχρεώσεων.

Με την εν λόγω απόφαση και συγκεκριμένα με τις σκέψεις 8, 9 και 10 αυτής, κρίθηκε ότι οι παρατάσεις παραγραφής που δόθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων.... είναι αντισυνταγματικές, καθώς δόθηκαν στη λήξη της προθεσμίας παραγραφής και όχι «σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους», ως ορίζεται από τις συνταγματικές αρχές.

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 172/2018 κρίθηκε ότι ούτε το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων που εμφανίζεται στην πληροφοριακή έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Σ.Δ.Ο.Ε. και στους οικείους πίνακες, ούτε η πληροφοριακή έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Σ.Δ.Ο.Ε., ούτε η ανώνυμη καταγγελία, αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία κατά την έννοια της παρ.2 του άρθρου 68 του ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.), ικανά να δικαιολογήσουν την έκδοση συμπληρωματικής πράξης.

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1348/2020: «10. Επειδή, οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του φορολογικού ελέγχου δεν συνιστούν «συμπληρωματικά στοιχεία», σύμφωνα με το άρθρο 84 παρ. 4 περιπτ. β. σε συνδυασμό με το άρθρο 68 παρ.2 περιπτ. α του ΚΦΕ, τούτο, δε, προέκυπτε με σαφήνεια από την υπάρχουσα κατά το χρόνο άσκησης της κρινόμενης αίτησης νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. ΣτΕ 658/2020, δεδομένου ότι (α) με τις αποφάσεις 2934-2935/2017 του Δικαστηρίου κρίθηκε ότι «συμπληρωματικά στοιχεία», κατά την έννοια της διάταξης της περιπτ. β της παραγράφου 4 του άρθρου 84 του ΚΦΕ, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 68 παρ. 2 περιπτ. α του Κ.Φ.Ε., είναι στοιχεία αποδεικτικά της ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος, τα οποία δικαιολογημένα δεν είχε υπόψη της η φορολογική αρχή κατά την οριζόμενη στο άρθρο 84 παρ. 1 του ΚΦΕ πενταετία και, περαιτέρω, (β) με τις αποφάσεις 172/2018 και 173/2018 του Δικαστηρίου

κρίθηκε, ειδικότερα, ότι δεν αποτελεί «συμπληρωματικό στοιχείο», κατά την παραπάνω έννοια, έκθεση ελέγχου του ΣΔΟΕ, στην οποία εμφανίζονταν οι πρωτογενείς καταθέσεις του αναιρεσεύοντος σε ημεδαπές τράπεζες και με την οποία έγινε επεξεργασία των στοιχείων αυτών με αντιπαραβολικό έλεγχο τους με τα βιβλία και στοιχεία καθώς και με τις δηλώσεις φόρου εισοδήματος του αναιρεσεύοντος.»

Επειδή, περαιτέρω, με την με αριθ. ΔΕΛ Β 1136035 ΕΞ 2017/15.9.2017 (Β' 3278) Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. και την εκδοθείσα σε συνέχεια αυτής ΠΟΛ. 1154/04-10-2017 του ιδίου, περί παροχής οδηγιών για την ομοιόμορφη εφαρμογή της, προτεραιοποιήθηκε η διενέργεια ελέγχων και μεταξύ άλλων, προβλέφθηκε η έκδοση πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρων, τελών, εισφορών και επιβολής προστίμων για τις χρήσεις για τις οποίες, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις σε συνδυασμό με τη με αριθ. 1738/2017 Απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ, το σχετικό δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή. Διευκρινίσθηκε δε ότι τα ανωτέρω τυγχάνουν εφαρμογής και για τις εκκρεμείς, ενώπιον της Δ.Ε.Δ., υποθέσεις.

Επειδή, εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε από την Δ' ΔΟΥ Αθηνών κατ' επίκληση της παρ.2 περ. γ' του άρθρου 36 του ν.4174/2013 σύμφωνα με την οποία «1. Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους «εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης»...

2. Η περίοδος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παρατείνεται στις εξής περιπτώσεις:

«α)...β)... γ) εάν ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή, ένδικο βοήθημα ή μέσο, για περίοδο ενός έτους μετά την έκδοση απόφασης «επί της ενδικοφανούς προσφυγής ή την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης» και μόνο για το ζήτημα, το οποίο αφορά...»

Επειδή, σύμφωνα με την ως άνω διάταξη, η εν λόγω παράταση ενός έτους αφορά αποκλειστικά και μόνο το ζήτημα που αποτέλεσε αντικείμενο της ενδικοφανούς και ακυρώθηκε για λόγους τυπικής πλημμέλειας με σκοπό να επανέλθει η ΔΟΥ εντός ενός έτους.

Επειδή, έχει παρέλθει ο (πενταετής) χρόνος παραγραφής την 31/12/2019 αναφορικά με το δικαίωμα του Δημοσίου να επιβάλλει φόρο εισοδήματος για την χρήση 2013, βάσει του άρθρου 84 παρ. 1 του Ν. 2238/1994 σε συνδυασμό με τις υπ' αριθμ. 1738/2017, 172/2018 και 1348/2020 αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣΤΕ.

Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα περί παραγραφής του δικαιώματος του δημοσίου για επιβολή φόρων έχει νομικό έρεισμα και γίνεται αποδεκτός.

Επειδή, μετά τα παραπάνω, παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων-ισχυρισμών του προσφεύγοντος.

Ως προς το αίτημα περί έντοκης επιστροφής φόρου

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 42 του ν. 4174/2013: «1. Εάν ο φορολογούμενος δικαιούται επιστροφή φόρου, η Φορολογική Διοίκηση, αφού συμψηφίσει τους οφειλόμενους από τον φορολογούμενο φόρο με το ποσό προς επιστροφή, προβαίνει στην επιστροφή της τυχόν προκύπτουσας διαφοράς. 2. Το επιστρεπτέο ποσό καταβάλλεται στον φορολογούμενο εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή έγγραφου αιτήματος του φορολογουμένου, εκτός εάν προβλέπεται μικρότερο χρονικό διάστημα από άλλη διάταξη της φορολογικής νομοθεσίας.»

Επειδή, με τις διατάξεις των παρ. 2 και 4 του άρθρου 53 του ν. 4174: «2. Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του, εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή από τη Φορολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογούμενου. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού. 3. [...]. 4. Ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του, ορίζει τα επιτόκια υπολογισμού τόκων, καθώς και όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 16 του άρ. 72 του ν. 4174/2013: «16. Το άρθρο 53 παρ. 2 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας εφαρμόζεται για αιτήσεις επιστροφής που υποβάλλονται από την 1.1.2014 και εφεξής.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 και 3 της υπ' αριθμ. ΔΠΕΙΣ 1198598 ΕΞ 2013/31.12.2013 (ΦΕΚ Β' 19/10.1.2014) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, με την οποία διατυπώνεται (και) αίτημα του προσφεύγοντος για επιστροφή του τυχόν προκύπτοντος ως αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού ΦΕφπ: «2. Το ύψος του επιτοκίου υπολογισμού των τόκων της παραγράφου 2 του άρθρου 53 του ν. 4174/2013 (Α' 170) που καταβάλλονται στον φορολογούμενο ορίζεται ως το επιτόκιο πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) που ισχύει κατά την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του φόρου, πλέον πέντε και εβδομήντα πέντε (5,75) εκατοστιαίες μονάδες, ετησίως.»

«3. Το επιτόκιο των ανωτέρω παραγράφων δεν μεταβάλλεται κατά το μέρος που αφορά το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) πριν την εκάστοτε σωρευτική μεταβολή αυτού κατά μία (1) εκατοστιαία μονάδα λαμβανομένου ως βάση υπολογισμού του επιτοκίου που ισχύει κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας.»

Επειδή, από τις προαναφερθείσες διατάξεις προκύπτει ότι, από την 01.01.2014 και μετά, η Φορολογική Διοίκηση και εν προκειμένω η αρμόδια Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, εφόσον διενεργεί επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου ή εισφοράς, μετά την πάροδο των 90 ημερών από την υποβολή της σχετικής αίτησης του φορολογούμενου, οφείλει να υπολογίζει και να επιστρέφει τόκους. Η τοκοφορία αρχίζει από την ημερομηνία υποβολής του σχετικού αιτήματος και οι τόκοι υπολογίζονται, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις και αποφάσεις περί καθορισμού των επιτοκίων του άρθρου 53 του ν. 4174/2013, μέχρι και την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου ή εισφοράς.

Αποφασίζουμε

Την αποδοχή της με αριθμό πρωτοκόλλου/15-02-2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του, Α.Φ.Μ. και την ακύρωση της με αριθμό/2020 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών, φορολογικής περιόδου 01/01/2013 - 31/12/2013.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Φορολογική περίοδος 01/01/2013 - 31/12/2013

Η με αριθμό/2020 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ: 0,00 €.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ακριβές αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.